

Neděle 20. po sv. Trojici
Am3,9-15
13.10.2024

Pozdrav:

Milost vám a pokoj od Boha Otce a Pána našeho Ježíše Krista.

Introit:

Znovu budeš vysazovat vinice na samařských horách.
Budou vysazovat, a ti, kteří budou sázet, budou i sklízet.
Vždyť už tu je den, kdy zavolají hlídači na Efrajimském pohoří:
"Vzhůru, vydejme se na Sijón k Hospodinu, svému Bohu."

Píseň: 2

Čtení: Zj7,9-17

Píseň: 573

Kázání: Am3,9-15

Abych řekla pravdu, moc se mi nechtělo do psaní kázání. Důvodem byly slova textu, který jsem přečetla. Již po několikáté se zabýváme slovy o soudu a trestu. Již po několikáté slýcháme slova, že Hospodin to tak nenechá a zničí všechny, kteří se protíví jeho vůli. Již po několikáté spolu hledáme souvislosti s dnešní dobou. Již po několikáté jsem se snažila v modlitbě hledat odpovědi na slova o soudu a trestu.

Oznamte to nad paláci v Ašdódu a na palácích v egyptské zemi: Shromážděte se na Samařských horách a pohledte na... Než si povíme, na co že se to ti z Asýrie a Egypta mají podívat, zaměříme se, kam vlastně mají dorazit. Egypt a Asýrie má zamířit na Samařské hory. Tedy tam, kde je hlavní město Izraelského království. Tedy tam, kde žijí ti, jenž si vyvolil Hospodin. Kde žijí ti, kteří vstoupili s Hospodinem do smlouvy.

Je to skandální odhalení, které svědčí proti Hospodinu. Tak Hospodin zve Asýrii a Egypt, aby soudili Izrael? Vzdává se tedy Hospodin soudu i trestu? Nechá napospas Izrael soudů Egypta i Asýrie?

Dává tímto aktem Hospodin Izrael do rukou pohanů? Opět odpovím svou oblíbeným konstatováním: nevím. Nevím, co Hospodin má za lubem. Víím jen, že nad Izraelským královstvím se smráká. A již víím, že soudy a tresty nedopadají jen na ty hříšné pohany, ale především na lid Boží, na církve, na sbory.

Jde tedy o kolektivní vinu církve, sborů, společenství, které vyznávají Hospodina. Nebo za vše můžou jednotlivci, kteří dělají církvi ostudu? Než si na toto odpovíme, pojďme si povědět, na co má Asýrie a Egypt *pohledět*, co má soudit a posuzovat, popřípadě trestat.

Asýrie, Egypt i my máme *pohledět na rozsáhlou anarchii, která je uvnitř a na utiskované, kteří jsou v jeho středu. Neumějí jednat přímo*. To, co se děje, není jenom nějaký exces na okraji společenství církve. Není to jen nějaký výstřelek.

Je to *uvnitř a v jeho středu*. Tedy zasahuje to do nejvyšších pater struktury lidu Božího. Možná, že si někdo řekne: To se nás netýká. Možná církve ve středověku, možná některé z církevních struktur, které jsou na okraji křesťanského spektra.

Přesto, a právě proto položíme si tuto otázku. Připustíme si ji k tělu. Jak je to s námi? Kdo je v našem středu, kdo je uvnitř? Ježíš, ten ukřižovaný, nebo naše představy, jak by měly věci vypadat? Nejde jen tak o ledacos, jde přece o obraz lidu Božího a církve.

Již několikrát v dějinách ti „pohané“ posuzovali a soudili církev. Již několikrát v dějinách nakonec „pohané v církvi“ církev rozložili uvnitř a ve středu toho, co mělo sloužit Bohu.

A dejme si ruku na srdce; posuzování Izraele jako lidu Božího a církve jako následovnice Ježíše Krista nedopadlo moc dobře.

Nechme stranou ty anarchisty, ty, co způsobují svým chováním bolest, ty, kteří *neumějí jednat přímo*, i ty, kteří *ve svých palácích schraňují násilí a zhoubu*. Tím, že budeme o nich hovořit a je rozebírat, jim dáváme prostor, který jim nenáleží.

Je sami soudí a odsoudily jejich činy. Na koho bychom neměli zapomenout, to jsou ti utiskovaní. Ti tísnění na všech stranách, ti pověstní sirotci a vdovy, kteří kromě Hospodina nemají nikde zastání. Nikdo je neslyší a nevyslyší. Tak tito jsou důležití. Ti jsou solí země. Ti jsou to, skrze nichž přichází milosrdný Hospodin, aby je zachránil.

Jako pastýř zachrání ze lvích ústa dva hnáty nebo boltec, právě tak se zachrání synové Izraele, kteří sídlí v Samaří, na kraji lehátka a na části postele. I když se možná zdá, že Hospodin předal soud tomu lačnému lvu, který opojen krví své kořisti trhá, co chytil do své tlamy. I když se zdá, že Asýrie a Egypt již musí srovnat se zemí Izrael, takže zanikne. I když se zdá, že církev pozbyla vážnost a nikdo nedbá na její život a snad i naše sbory zaniknou, není tomu tak.

Tento lev bude zastaven pastýřem všech pastýřů. Tomuto lvu vytrhne jiný lev z pokolení Judova kořist z tlamy. Možná tak chatrnou a neužitečnou částku církve jako jsou dva kostnaté hnáty a ušní boltec.

Tak kolektivní vina nebo vina jednotlivce? Lid Boží, či církev byla a bude pod soudem národů jako něco neužitečného a zastaralého, zbytečného pro své nevěrnosti, nebo tomu bude jinak?

Tak kolektivní vina nebo síla jednoho, který přemohl všechnu anarchii, vše, co nás vhání do strachu o existenci církve, o existenci svou i našich dětí? Možná, že mnohý z nás bude muset projít tlamou lva, možná, že nás nečeká lehká doba. Možná, že vše nedopadne tak, jak bychom si přáli.

V jedno však věřím, a to jedno mi dává nejen naději, ale i budoucnost. Bůh skrze Ježíše Krista je soudcem, který vzal na sebe nejen vinu svého lidu, ale i vinu každého z nás. Věřím, že společenství lidu Kristova má naději, nezanikne. Církev jako společenství svatých a oddělených má naději.

Amen.

Píseň: 697

Poslání:

Bud'te střízlivý! Bud'te bdělí!
Váš protivník, ďábel, obchází jako lev řvoucí a hledá, koho by pohltil.
Vzepřete se mu, zakotveni ve víře.

Požehnání:

A Bůh veškeré milosti, který vás povolal ke své věčné slávě v Kristu,
po každém utrpení vás obnoví, utvrdí, posílí a postaví na pevný základ.
Jemu náleží panství na věky věků!
Amen.

Píseň: 415